

PERSBERICHT

Velp, 23 augustus 2010

Straatbaksteen superieur in duurzaamheid

Positieve CO₂-balans en grondstofverbruik bij gebakken straatsteen

Betrokken op de hele levenscyclus van een wegconstructie (100 jaar) is de CO₂-uitstoot en het materiaalverbruik het laagst bij toepassing van gebakken straatsteen. Dit is de hoofdconclusie van een onderzoek dat Adviesbureau Tauw - in opdracht van de gemeente Amsterdam - deed naar de duurzaamheid van betonnen en gebakken bestratingsmaterialen. De materialen werden vergeleken op milieubelasting en energie-inhoud. Eerder maakte Amsterdam om esthetische redenen al de keuze voor gebakken straatsteen voor alle 30 km/h zones. Het onderzoek biedt belangrijke informatie voor overheden die besluiten tot duurzaam inkopen.

Amsterdam gaf opdracht tot het onderzoek omdat de inkoop van bestratingsmateriaal in deze gemeente een omvangrijke aanschaf is en zwaarwegend is in het kader van (verplicht) duurzaam inkopen. Duurzaam inkopen is speerpunt van beleid in Amsterdam. Om een volledige vergelijking te krijgen werd een realistische ketenanalyse uitgevoerd waarbij ook productie, aanleg, onderhoud, sloop, hergebruik/recycling en transport werden meegenomen.

Voor het bepalen van de totale CO₂-emissie van betonsteen werd de cementproductie in het onderzoek betrokken. Cement is de grondstof voor betonnen producten en is verantwoordelijk voor 90% van de CO₂-emissie uit betonsteen, zo bleek. Voorts is het vervangingspercentage bij betonstraatsteen hoger dan bij baksteen. Bij een levensduur van een wegconstructie van 100 jaar betekent baksteen: minder vervanging en dus ook minder grondstofgebruik en minder afval bij toepassing van de gebakken klinker.

Tauw hanteerde bij gebakken klinkers een uitvalpercentage van 20% bij regulier onderhoud. Zij stellen vast dat wanneer deze uitval verlaagd kan worden er nog een aanzienlijk grotere CO₂-winst is te behalen. Uit eerder onderzoek van Adviesbureau Haskoning - in opdracht van het Koninklijk Verbond van Nederlandse Baksteenfabrikanten - bleek echter een gemiddelde levensduur van straatbaksteen van 125 jaar en een uitvalpercentage van circa 10%.

Om de onderzoeksresultaten in perspectief te plaatsen heeft Tauw berekend dat de keuze voor gebakken klinkers in plaats van voor beton in Amsterdam 237 kton CO₂ bespaart. Dat is gelijk aan de jaarlijkse uitstoot van 26.000 huishoudens. Deze conclusie is gebaseerd op het gehele Amsterdamse wegoppervlak in de genoemde periode van 100 jaar.

Eerder maakte Amsterdam om esthetische redenen reeds de keuze voor gebakken straatsteen voor alle 30 km/h zones. De stad deed dat in het kader van het streven naar verbetering van de (uitvoerings-) kwaliteit en het aanzicht van de openbare ruimte.

Het Tauw-onderzoek maakt slechts summier melding van recent wetenschappelijk onderzoek waaruit is gebleken dat rivierklei, de grondstof voor straatbaksteen, een vernieuwbare grondstof is.

De Nederlandse straatbaksteenindustrie ziet in het onderzoek een bevestiging van het zeer hoge duurzaamheidsprofiel van de gebakken klinker.

Noot voor de redactie:

Voor meer informatie: zie *www.straatbaksteen.nl*. Ook kunt u contact opnemen met de *Stichting Promotie Straatbaksteen in Velp*, de heer *mr. E.L.J. van Hal*, secretaris, via 026-3845640.

Voor meer informatie over de rapportage zie:

http://www.dmb.amsterdam.nl/contents/pages/296236/rapportvergelijkingbestratingmateriaal.pdf?iprox_view=diensmilieubouwtoezicht